REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și a următórele Birourĭ de anunciurĭ:
In Viena: M. Dukes Nachf. Max. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelik's Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 6 cr.
— Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIII.

„GAZETA" iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de *Dumineci 2 fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Tèrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 177. Brașov, Joi 10 (23) August. 1900.

A doua notă bulgară.

In cele din urmă guvernul bulgar a rĕspuns și la nota a doua, ce i-a adresat'o guvernul român prin representantul sĕu dela Sofia. Și a rĕspuns mai conciliant, semn că recunósce slăbiciunea posiției, ce o luase mai întâiŭ în cestiunea asasinatelor.

Mai mult decât atât. După scurtul comunicat, ce-l publică diarele române autorisate, guvernul bulgar s'a vĕdut nevoit a recunósce îndreptățirea cabinetului român de a pretinde sĕ fiă urmărițĭ judecătoresce toțĭ aceia, carĭ s'au făcut vinovațĭ de șantagii criminale, storcênd banĭ dela supușii românĭ din Sofia. Guvernul princiar a declarat tot-odată agentului român diplomatic d-luĭ Mișu, că a însărcinat parchetul din Sofia cu urmărirea.

Este acesta un pas făcut înainte, prin care se creéză posibilitatea unei aplanărĭ pe cale pacinică a conflictului. Cabinetul din Sofia a început a bate în retragere. Chiar declarațiunea, ce o conține nota de rĕspuns, că guvernul princiar s'a străduit întot-déuna a păstra cele mai cordiale raporturĭ cu România, întăresce suposiția nóstră.

Nota bulgară, despre care vorbim, orĭ-ce ar mai fi cuprindênd, trebue sĕ fiă privită ca primul succes al atitudineĭ energice, ce a luat'o guvernul român în cestiunea propagandei criminale bulgare. Bine sciind însĕ cu cine are de a face și cunoscênd pe deplin tóte împrejurările, ce au dat nascere agitațiunilor anarchice bulgare, carĭ au dus neliniștea și turburarea și pe pămêntul României, cabinetul din Bucurescĭ de sigur că nu se va puté mulțumi și liniscĭ nicĭ cu declarațiunile din urmă ale guvernului princiar. El va avé, de sigur, prevederea și precauțiunea, manifestată deja destul de lămurit, de-a face tot ce-i stă în putință pentru a stîrpi rĕul din rădĕcină, îngrădind România în contra uneltirilor bulgăresci de orĭ-ce natură, carĭ i-ar mai puté turbura liniștea în viitor.

S'a dis, că guvernul român pregătesce o notă către înalta Pórtă, suzerana Bulgariei, precum și către celelalte marĭ puterĭ, prin care se li-se esplice, de ce România nu mai póte tolera starea de lucrurĭ creată de complotul bulgar, ce a luat dimensiunĭ atât de periculóse ordinei și păcei în Orientul european.

Scirea acésta se confirmă acum. Guvernul român a și adresat o notă Pórtei suzerane, însoțindu-o cu tóte actele și documentele, prin carĭ se constată complicitatea șefilor comitetului macedo-adrianopolitan. In ce privesce însĕ celelalte puterĭ, se asigură, că cabinetul român va adresa adĭ séu mâne o asemenea notă Rusiei.

Nu scim, décă guvernul român se va mărgini la atât și décă a renunțat, póte, de a-se adresa în acelașĭ fel și către celelalte puterĭ. Dér ni-se pare, că este fórte prudent din partea-i, ca, după puterea suzerană, sĕ se adreseze mai întâiŭ între tóte Rusiei, care șĭ-a păstrat rolul de specială protectóre a Bulgariei și, chiar și în urma convențiunei încheiate la 1897 cu monarchia nóstră — șĭ-a reservat sfera sa de influență asupra principatului bulgar.

Dovedile, ce le are în mână guvernul român relativ la complicitatea Sarafoff-ilor, trebue sĕ fiă fórte tarĭ, căcĭ mereu se anunță nouĕ descoperirĭ ale judelui de instrucție în asasinatul Mihăileanu cu privire la acésta.

Astfel actele și documentele, ce le va comunica în copiă Rusiei, nu vor rĕmâné, credem, fără de efect.

In cele din urmă se vor convinge și cei din Petersburg, că nu póte fi nicĭ în interesul Rusiei de a lăsa neînfrênate pornirile anarchice bulgare, carĭ, continuându-se, ar puté sĕ încrucișeze la un moment dat tóte calculele diplomatice. In tot casul, credem, Rusia nu póte sĕ doréscă adĭ de a-se crea încurcăturĭ primejdióse în Peninsula balcanică.

Conflictul Românieĭ cu Bulgaria.

Rĕspunsul guvernului bulgar.

Foile din Bucurescĭ publică următorul comunicat emanat dela ministerul român de esterne:

După mai multe dile de așteptare, **guvernul Principatului vecin s'a decis în fine sĕ rĕspundă agentului nostru diplomatic din Sofia, la ultima notă**, ce i-a remis în urma ordinelor guvernului nostru.

Rĕspunsul de acum al guvernului princiar este mai conciliant.

Guvernul princiar informéză pe d. Mișu, că în urma notei guvernului român, **parchetul din Sofia a fost însărcinat de a urmări pe toțĭ aceia, carĭ s'au făcut culpabilĭ de șantagii criminale, estorcênd banĭ dela supușiĭ românĭ din Sofia.**

Nota mai adaugă, că guvernul princiar a făcut întot-déuna tot ce i-a stat în putință pentru a păstra cele mai cordiale relațiunĭ cu România.

Nota guvernului român către Turcia.

Guvernul român a adresat erĭ *o notă Pórtei otomane* în afacerea complotului bulgar pe teritoriul român.

Acéstă notă e însoțită de o copiă a *tuturor actelor și documentelor, ce se referă la complicitatea lui Sarafoff, Trifanoff, Covaceff și consoțĭ.*

O notă de acelașĭ cuprins va fi adresată astădĭ Rusiei.

Guvernul român și pressa bulgară.

Am vĕdut în numĕrul trecut al foiei nóstre ce au scris organele de căpetenia oficióse bulgare *„Narodni Prava"* și *„Now-Otsif"* (diarul bulgar, al căruĭ articul l'am publicat erĭ în resumat se numesce „Now-Otsif", ér nu „Novosti".)

Astădĭ credem de interes a reproduce părțile esențiale ale rĕspunsului, ce-l dau „Constituționalul" și „Timpul" organului ministrului de interne Radoslafoff *„Narodni Prava"*, care s'a plâns, că guvernul bulgar a fost făcut rĕsponsabil de către guvernul român pentru faptele sĕvêrșite de complotiștii bulgarĭ, așa dicênd sub ochii lui.

Étă ce scrie relativ la acésta „Constituționalul" de adĭ.

E evident, că n'ar fi trecut nimĕnui prin minte, ca sĕ acuse un guvern de complicitate într'o crimă, comisă de-un supus al Sultanului, căruia criminalul aparține. O asemene acusațiă ar fi fost o enormitate. Lucrul acesta e așa de firesc, așa de simplu, încât e dela sine înțeles, că nicĭ un diar n'ar fi îndrăsnit sĕ-l facă.

Când însĕ vedĭ, că o crimă comisă de un supus bulgar — sĕ vorbim în termenĭ mai puțin generalĭ — e organisată de-un comitet, care se bucură de protecțiunea și sprijinul guvernului bulgar, atuncĭ bănuiala se desemnéză, însĕ totușĭ ți-se impune o reservă. Se póte, îțĭ dicĭ, ca guvernul sĕ nu fiă amestecat, și ca el sĕ desaprobe crimele. E firesc lucru sĕ fiă așa.

Când însĕ denunțĭ guvernului crima comisă, îi atragĭ atenția asupra autorilor moralĭ, pe basa unor indiciĭ; când aceștĭ autorĭ moralĭ mai sunt învinovățițĭ și de alte crime de asasinat și de șantaje, comise la noi în țéră și chiar în Bulgaria, ér guvernul în loc de-a procede cu energiă, stă cu mânile în sîn, ba cere ca sĕ i-se aducă *dovedĭ* pentru a procede: atuncĭ nu mai poțĭ sta nepăsător și trebue sĕ învinovățescĭ de complicitate chiar pe guvern.

Căcĭ prima datoriă a unui guvern este, ca sĕ vegheze asupra vieții 'și averei locuitorilor statului, pe care-l administréză. Când un guvern nu-șĭ îndeplinesce acéstă datoriă primordială, el este séu nul, séu criminal și rĕmânerea lui în capul afacerilor constitue cel mai mare pericul pentru stat în general și pentru statele vecine cu deosebire.

Ei bine, s'au comis șantaje și crime pe teritoriul bulgar, de către comitetul macedo-adrinopolitan. Urmărit'a guvernul bulgar crimele? Nu!

Și crimele acestea nu s'au comis tâlhăresce nóptea, pe ascuns, ci diua namiadia mare ér guvernul român, victimele fiind, Românĭ, a cerut la timp urmărirea. Ce

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS".

Dreptul la fericire.

De I. A. Potapenko.

(Urmare.)

Curtanov — care altă-dată era totdéuna liniștit și aședat și putea sĕ fiă scos din echilibrul sĕu numai décă se deștepta un interes adênc, deosebit, care c'un cuvênt nu se irita pentru nimicurĭ — fugì la cassă și se rugà grabnic cu glasul tremurător pentru un bilet de drum la Moscva. Tot-odată făcù observarea, că istoria neașteptatei sale sóțe de drum îl irită mai mult, decât ar fi avut înțeles.

„De ce? De ce?" se întreba el pe sine. „Lucrul e așa de simplu. Ea s'a adresat la mine, prin urmare are încredere în mine, și asta e tot. Sunt eu pentru aceea așa de iritat, fiind-că ea se încrede în mine? Ne place mult, când ni-se dă încredere, și încă mai mult ne bucurăm — décă avem ocasiune a arăta marinimositatea nóstră".

După-ce Curtanov a luat biletul, se întórse sĕ afle pe Darja Pavlovna. O vĕdù la masă bênd un pahar de ceaiŭ în grabă, turnând câte puțin în farfuriă, și se cam mirà, că într'un asemenea moment ea putea sĕ se gândéscă la beut de ceaiŭ. Și în genere, ea părea a fi mult mai liniștită, decât dênsul.

„Vino acum! Voim sĕ ne ocupăm locurile. Eu călĕtoresc cu clasa a doua. D-ta n'ai nimic în contră?" întrebà el, apropiându-se de ea.

Deși voalul acoperea fața ei pe jumĕtate, el nu scăpà din vedere, că de-odată îi lucirà ochii și că aruncà asupră-i o privire cercetătóre.

Ea 'șĭ plăti iute ceaiul și îi urmà. Câte-va clipite după aceea ei ședeau în vagon față 'n față. Erau puținĭ călĕtorĭ și compartimentul lor era neocupat.

Trenul se puse în mișcare.

Ea 'șĭ luà pălăria jos și-șĭ desvĕli fața. Pentru prima óră zări, că obrajii ei erau roșițĭ și înțelese, că acéstă roșéță venia dela marea ei iritațiune. De-odată îi întinse amêndouĕ mânile.

„Ițĭ mulțumesc, Andreiŭ Vasilievicĭ! îțĭ mulțumesc!" strigà ea. „Sci de ce m'ai ales?"

„Nu sciu în adevĕr pentru ce, Darja Pavlovna! Căcĭ până acum încă n'am făcut nimic pentru d-ta...", rĕspunse el.

„Pentru aceea, că din pasul meu nechibzuit ai făcut unul chibzuit. Vedĭ, pentru aceea! Și înainte de tóte — nu mai înșelat câtușĭ de puțin..."

„Nu te-am înșelat? Cum te-aș fi putut înșela!"

„Vedĭ, îndată ce ai sosit și ai vĕdut acea icónă, am cetit pe fața d-tale și am audit din tonul vocei d-tale, că erai surprins și consternat. După aceea totdéuna când conversam, mĕ uitam în ochii d-tale (de-altmintrelea d-ta n'ai observat acésta) și aflaiŭ în d-ta confirmarea părerei mele. Astfel mĕ convinseiŭ, că erai un om cu inimă bună și cu simț fin. 'Mĭ părea-i ca un om dintr'o altă lume. Și acésta a fost de mare însemnătate pentru mine. Patru anĭ de-a rêndul nu vĕduiŭ un om viu. In jurul meu totul era mort, eu însĕ nu sunt un Ercule moral. Și începuseiŭ deja sĕ observ, că și sufletul meu amorțesce... Căcĭ acolo e o gróznică viață. Nu scii cât de gróznică! N'avea sĕ vină decât un om viu din lumea viuă, și eu așĭ fi luat hotărîrea sĕ fug. Și atuncĭ venișĭ d-ta... Și te-ai arătat, că eștĭ omul acela, cum te-am credut eu... Decĭ nu m'ai înșelat..."

El surîse.

„Nu 'mĭ-a cădut de loc greu acésta!" observà el.

„Sciu, Andreiŭ Vasilievicĭ!... Dér póte d-ta credĭ, că ceea-ce am făcut, e grăbit, nechibzuit?..."

„Nicĭ că sciu măcar, ce ai făcut?" rĕspunse el.

„Ah, bine dicĭ. Atuncĭ ascultă următórea mică istorióră: Eu m'am măritat după Posdnev îndată după ce-șĭ terminase studiile la universitate. Era un bărbat plăcut și simpatic, când veni în orașul nostru, care este reședința guvernamentului, visita mult casa nóstră — tatăl meu a fost învĕțător la școla districtuală, el muri în anul trecut — și deja după trei sĕptĕmânĭ el mĕ peți. După nuntă merserăm la moșia sa și aicĭ începù

este acésta? Şi cum se póte, cum trebue a-se interpreta acéstă nepăsare a guvernului bulgar faţă de crimele comise?

Şi când după acésta se comit pe teritoriul românesc trei crime de omor de către Bulgarĭ, crime de ordin politic, şi când autorii afirmă, că sunt instremente ale ḑisului comitet macedo-adrinopolitan, ér guvernul român cere urmărirea vinovaţilor, guvernul bulgar cere, ca sĕ i-se aducă dovedĭ şi adaugă, că altfel nicĭ nu are de ce interveni.

Dér sĕ admitem, că noi avem indiciĭ grave şi guvernul nostru, cere, pe basa indiciilor, ca guvernul bulgar sĕ-i vină în ajutor pentru a puté descoperi o crimă comisă, póte guvernul bulgar sĕ céră dovedĭ, altfel nu va interveni? Dér acesta e un refus de-a da ajutor pentru a-se descoperi o crimă, şi în acest cas eştĭ în drept de-a acusa guvernul, care refusă, de complicitate, când crima mai cu sémă e politică şi când se scie, că autorul intelectual se bucură de protecţia şi sprijinul guvernului din Sofia.

Sĕ nu respingă decĭ „Narodni Prava“ învinovăţirea, ce aduce pressa română guvernului bulgar de nulitate séu complicitate, acésta pentru motive de ordine logică.

„*Timpul*“ rĕspunḑĕnd asemenea ḑiarului „Narodni Prava“, ḑice cu privire la afirmarea, că de douĕ-ḑecĭ de anĭ tóte atentatele bulgare s'ar fi urḑit pe pămĕntul român, între altele:

„...Cât privesce crimele şi atentatele ce s'au pregătit în România şi s'au sĕvêrşit în Bulgaria, acusaţia póte sĕ aibă un mieḑ de adevĕr; am căpĕtat esperienţa lucrului, şi ne dăm sémă cum s'a putut întêmpla acésta: din causa psihologiei speciale a Bulgarului. In tóte ţĕrile din lume poliţiile caută şi găsesc pe criminalĭ printre lepădăturile societăţei, şi poliţia nóstră nu putea sĕ facă escepţiă la acéstă regulă. S'a întêmplat însĕ, că Bulgarul pripăşit la noi chiar când şĭ-a asigurat esistenţa, devenind bragagiu, băcan, cârciumar, arendaş, proprietar, bancher, tot criminal a rĕmas; împămêntenirea încă nu i-a schimbat de loc, aşa că avem Bulgarĭ cu brevetul de împămêntenire, dér carĭ departe de a se fi asimilat, tot Bulgarĭ au rĕmas. Nu contestăm defectele poliţiei nóstre, însĕ nicĭ alţii sĕ nu conteste, că în asemenea condiţiunĭ, cea mai bună poliţie din lume ar fi făcut fiasco.

Trece un Bulgar fără căpĕtâiŭ dela Rusciuc la Giurgiu, unde e găzduit în curtea cutărui negustor bine cunoscut în oraş; de aci trece la Bucurescĭ unde e primit în casa cutărui negustor de lemne, băcan, cârciumar séu bancher. Nimenĭ nu póte bănui, decât că nenorocitul a venit sĕ capete de lucru la compatrioţiĭ lui pricopsiţĭ. Cu tóte astea individul este un asasin, ér negustorul, bancherul şi ceilalţĭ sunt gazde de asasinĭ. Individul avênd „paşaport în regulă“ se înţelege, că la graniţă nu putea fi oprit.

In asemenea condiţiunĭ n'ar fi de mirare, ca la noi sĕ se fi plănuit intrigĭ şi asasinate. De aci însĕ nu se póte deduce nicĭ că România este un sat fără cânĭ, nicĭ că Bulgarul este un ânger. Lucrurile se esplică alt cumva; întâiŭ, prin faptul că toţĭ conspiratoriĭ şi asasinii bulgarĭ au fost înarmaţĭ, „cu paşapórte în regulă“ eliberate de autorităţile bulgare; al doilea că, trecênd graniţa, neapĕrat fără a deştepta nicĭ o bănuială din partea autorităţilor române, conspiratorii şi asasinii bulgarĭ au trecut drept rude séu amicĭ ai găzduitorilor lor, ómenĭ pe carĭ poliţia română din causa posiţiei şi averei lor n'avea nicĭ un motiv sĕ-i bănuéscă. Inţelege acum *Narodni Prava* vorba nóstră, că Bulgarul rĕmâne criminal, la orĭ-ce tréptă socială ar ajunge el?

Se înţelege, că de acum înainte lucrurile nu vor mai fi aşa, şi că autorităţile nóstre vor fi provĕḑute cu utilajul necesar impus de împrejurărĭ. Sĕ nu ni-se facă însĕ numai nouĕ o vină din faptul, că în România s'au putut pregăti intrigĭ şi crime. Primii vinovaţĭ trebuesc căutaţĭ în rêndurile acelora, carĭ formézǎ Bulgaria oficială şi carĭ ne trimit aci pe asasiniĭ lor cu paşapórte de ómenĭ cinstiţĭ.

*

„*Les Réformes*“, organul oficial al comitetului macedonean, protestă în contra acusaţiunilor pressei române, că Dimitroff, asasinul lui St. Mihăileanu, ar fi emisarul comitetului.

Ḑiarul face apologia asasinului şi adaugă, că istoria va face dintr'ênsul un martir şi consciinţa poporului un erou.

Articulul sfîrsesce prin ameninţărĭ în cas de represalii şi adaugă, că în acest cas *acţiunea legală* a comitetului va înceta şi ómenii disperaţĭ vor urma *impulsiunei rèsbunărei.*

*

Agenţia telegrafică bulgară ḑice, că pressa bulgară se ridică contra limbagiului ḑiarelor române, pe care-l tratézǎ de violent şi de nedrept. „*Narodni Prava*“ continuă a respinge *injuriile* pressei române şi se întrébă, décă nu se găsesce în presenţa unei tentative de diversiune din partea Românilor, carĭ încércă sĕ distreze atenţiunea Europei dela rĕul tratament, ce-l impun Evreilor.

„*România prea mică*“...

Sub titlul acesta „Constituţionalul“ critică limbagiul, de care s'a folosit ḑiarul „Adevĕrul“ în cestiunea conflictului, scriind între altele:

De aceea, ne ridicăm contra limbagiului „*Adevĕrului*“, care termină apelul sĕu către cetăţenĭ de erĭ, prin următórele cuvinte: „*Un popor, care are în sênul sĕu 40,000 de fii ca acei de erĭ, este un popor pentru care frumósa Românià a început sĕ devină prea mică*“.

Am fost adênc emoţionaţĭ, când am vĕḑut 40,000 de cetăţenĭ întrunindu-se pacînic spre a protesta contra banditismului bandelor revoluţionare, dér confratele nostru se înşală amar, când vede în acéstă manifestaţiă o dovadă, că frumósa România a început sĕ devină prea mică.

Nu, România nu este nicĭ mai mică, nicĭ mai mare, şi fiiĭ ei adunându-se Dumineca, n'au avut un singur moment gândul, de a-şĭ manifesta dorinţa întinderei teritoriului. Aşa cum este, mică, România vré sĕ fiă stăpână în casa ei, vré sĕ nu i-se schimbe teritoriul într'o gazdă de bandiţĭ, vré sĕ nu nesocotéscă strĕinii datoriile celui ce primesce aicĭ ospitalitatea.

Si când au vĕḑut Românii, că Bulgarii ne tratézǎ mai rĕu, decât o ţéră cucerită, că recurg mişelesce la pumnal şi la revolver, cu aprobarea tacită a guvernului bulgar, Românii s'au ridicat spre a rechema pe aceştĭ nesocotiţĭ la simţul datoriei, spre a cere garanţii pentru viitor, ertare pentru trecut.

Ne-a sguduit pe toţĭ un sentiment mai înalt şi mai patriotic, decât dorul cucerirei unui teritoriu.

In momente grele ca acelea prin care trecem astăḑĭ, orĭ-care ar fi sfîrşitul dramei, ce se jócă, nu este înţelept lucru sĕ mergem cu cuvêntul mai departe, decât gândul, şi prin fanfaronade ridicole sĕ dăm prilejul sĕ se crédă, că urmărim alt-ceva, decât satisfacţia onórei naţionale, grav rănită.

Instrucţia asasinatului.

Alaltăerĭ diminéţă, la órele 10, au fost duşĭ la cabinetul judecătorului de instrucţie următorii 7 Bulgarĭ, implicaţĭ în asasinatele politice din capitală: Dumitrof, Trifanoff, Alexoff, studentul Pettef, Alexandru Stefanov, George Ivan şi Carambuloff.

Ei au fost supuşĭ unui interogatoriu şi apoi confruntaţĭ.

*

Din ordinul judecătorului de instrucţie, d. Ioan Th. Florescu, erĭ a fost arestat Bulgarul Caramfiloff, cafegiu din calea Văcărescilor. Acéstă arestare s'a făcut în urma denunţării primite la cabinetul de instrucţiune cum că des Bulgariĭ aveau ca loc de întêlnire cafeneaua lui Caramfiloff.

Supus interogatorului, Caramfiloff tăgăduesce de a fi cunoscut pe vre-un bulgar din cei arestaţĭ aḑĭ şi implicaţĭ în cestiunea celor douĕ asasinate politice din Capitală.

*

Intemeiat pe denunţările primite la cabinetul de instrucţiă, d. Florescu a ordonat ierĭ ca un Bulgar din T.-Măgurele, anume Chiţcaroff, sĕ fiă arestat.

D. jude de instrucţiă din T.-Măgurele făcênd o descindere la numitul Bulgar, a confiscat mai multe scrisorĭ şi ḑiare bulgare şi l'a arestat, până ce va fi trimis în capitală.

*

Bulgarii Dumitroff, Trifanoff, Carambuloff şi Nicola Mitoff au fost din nou confruntaţĭ astă nópte până târḑiu la órele 2 de către judecătorul de instrucţiune. Fórte greu se obţin declaraţiunile lui Carambuloff, profesor bulgar, om inteligent, dér care nu scie absolut de loc românesce.

*

In privinţa d-rului Doceff din Rusciuc, care a venit în Bucurescĭ ḑilele trecute spre a interveni pe lângă ḑiarele române în favórea Bulgarilor, putem spune, scrie „Timpul“, următórele: Drul Doceff, membru al partidului Radoslaviştilor, este un om compromis cu desăvêrşire moralmente. In sesiunea trecută a Sobraniei bulgare a fost pălmuit în plină şedinţă de Panaiotoff, vicepreşedintele Sobraniei, fără de a cere vre-o satisfacţiune. Corespondentul nostru ne spune, că Doceff a primit aceste palme ca şi când ar fi primit nisce decoraţiunĭ.

Drul Doceff nu se bucură în Bulgaria de un bun renume nicĭ măcar ca onestitate. Reputaţia pe care o are în Rusciuc este detestabilă.

Şi tocmai acest om a ţinut sĕ intervie pe lângă pressa nóstră în favórea lui Sarafoff şi a guvernului, sluga plecată a comitetului macedo-adrianopolitan!...

Societatea „Brazda“.

Cetim în „*Timpul*“: Asérǎ s'au întrunit un numĕr de studenţĭ, în frunte cu d-l deputat *Butculescu*, şi au discutat, care sĕ fie armele civilisate de luptă în contra Bulgarilor ingraţĭ. In urma unor discuţiunĭ fórte interesante, s'a hotărît lupta economică, şi pentru-ca acéstă luptă sĕ fie încoronată cu succes, s'a şi pus asérǎ basele unei societăţĭ cu numele *Brazda*, cu scop de a veni în ajutorul grădinarilor românĭ, a-i ridica pe aceştia materialicesce şi moralicesce, a le da mijlócele posibile şi a crea o şcólă, unde sĕ se înveţe grădinăritul, ca astfel elementul bulgăresc din acéstă ramură sĕ fie cu desĕvîrşire esclus.

S'a ales un comitet de trei, din care face parte şi d-l Butculescu, spre a redacta un statut în acest scop. In legătură cu acésta s'a mai hotărît a se lansa un apel către dómnele române, spre a veni în ajutorul acestui măreţ scop şi a da tot concursul lor pentru desĕvêrşirea acestei frumóse opere.

Activitatea Asociaţiunei în 1899.

Lăsăm sĕ urmeze aci în estras raportul Comitetului central al „Asociaţiunei pentru literatura română şi cultura poporului român“, — raport, ce s'a publicat în numĕrul mai nou al organului Asociaţiunei „Transilvania“. In acelaşĭ loc s'a mai publicat şi raportul privitor la producţiunea nóstră literară şi altele, asupra cărora vom mai reveni.

Étă cuprinsul raportului:

Şedinţele Comitetului. In 1899 comitetul central a ţinut 12 şedinţe ordinare şi 5 estra ordinare, în carĭ s'au adus 313 concluse. Numĕrul exibitelor a fost 1096 faţă de 733 în 1898, ceea ce dovedesce o mare înmulţire a afacerilor, mai ales administrative.

Cu privire la esecutarea concluselor luate în adunarea generală din anul trecut, ţinută la Deva şi anume: a continua de a-se pune în înţelegere cu forurile nóstre bisericescĭ şi şcolare spre a aduna datele privitóre la *şcólele poporale lipsite de mijlóce*, comitetul central a scris din nou Consistoriilor, carĭ încă n'au trimis datele cerute. Consistoriul din Gherla nicĭ de data asta nu a rĕspuns comitetului. In privinţa datelor primite comitetul central a decis ca întreg materialul adunat sĕ se predea secretarului prim al Asociaţiunei cu îndrumarea, ca sĕ studieze situaţiunea şcólelor lipsite şi sĕ caute căi şi mijlóce pentru a inscena o mişcare morală în favorul acestora.

Étă şi câte-va date, ce le comunică raportul comitetului pentru orientare: In diecesa gr. cat. a *Oradiei marĭ* se găsesc 20 de şcóle, dintre carĭ cu deosebire 8 sunt lipsite de mijlóce materiale. In *archidiecesa gr. or. din Transilvania* numĕrul nu se spune apriat în hărtia Consistoriului, ci se ḑice numai, că e atât de mare, încât se cer multe mii pentru asigurarea esistenţei lor. In districtul *Consistorului gr. or. al Oradiei-marĭ* sunt 21 şcóle lipsite. In archidiecesa *gr. cat. de Alba Iulia şi Făgăraş* sunt 115; în diecesa *gr. cat. a Lugoşului* 8, în diecesa *gr. or. a Aradului* 100, în diecesa *gr. or. a Caransebeşului*, după raportul Consistoriului, cu 3000—6000 fl. s'ar puté acoperi lipsele şcólelor sĕrace.

Avênd în vedere, că împrejurările în cele douĕ archidiecese sunt analóge, comitetul central conchide în raportul sĕu, că numĕrul şcólelor lipsite în *archidiecesa gr. or.* trebue sĕ fiă cevaşĭ mai bine de 115, ér în diecesa Caransebeşului conchide, că ar fi. 30 şcóle lipsite (à 100 fl.)

Astfel în cele 6 diecese, dela carĭ s'au primit datele, numĕrul şcólelor lipsite ar fi cu totul de vre-o 400, în care cifră însĕ nu se cuprind şi şcólele lipsite din diecesa gr. cat. a Gherlei. —

Conclusul, prin care adunarea din anul trecut a îndrumat comitetul central, ca sĕ renunţe la ajutorul de 400 fl. dat de ministrul unguresc de comerciŭ pentru învĕţăceii meseriaşĭ, a fost esecutat în felul, că comitetul central s'a conformat şi *nu a mai cerut amintitul ajutor*, încunosciinţând pe elevii beneficianţĭ, că cu finea anului 1899 li-se sistézǎ ajutorul. (Se scie, că acel *dar danaic* se dase Asociaţiunei după-ce mai întâiŭ guvernul unguresc nu-i permise sĕ priméscă şi pentru mai departe ajutorul, ce-l avea dela societatea „Transilvania“ din Bucurescĭ. —Red.).

Conclusul privitor la înfiinţarea *secţiunilor scientifice-literare* l'a studiat comitetul şi a lucrat un proiect de Regulament, pe care-l vedem publicat în numĕrul mai nou al „Transilvaniei“ şi care va fi presentat pentru votare proximei adunărĭ.

Şcóla civilă de fete a Asociaţiunei a fost cercetată de 92 eleve, ér în internat au fost 37. — *Averea întrégă* administrată de comitetul Asociaţiunei a fost de *199.888 fl. şi 105,000 Lei.* Faţă de anul 1898 o crescere de fl. *16,528.*

Membri cu finea anului 1899 a avut Asociaţiunea a) *fundatorĭ* 88 (1898: 82), b) pe viaţă 197 (1898: 191), c) ordinarĭ 1273 (1898: 1199).

Biblioteca la finea anului espirat a numĕrat 3796 opurĭ, mai mult cu 167 ca în anul precedent.

Activitatea despărţĕmintelor a fost mai mulţămitóre ca în trecut şi „adesea pusă la cale după un plan bine precisat... Activitatea celor mai harnice despărţĕminte s'a manifestat în trei direcţiunĭ: unele au dat mai multă atenţiune întemeiărei de *bibliotecĭ poporale*, menite a lăţi gustul de cetit şi a rĕspândi cunoscinţe folositóre poporului dela ţéră“. In privinţa numĕrului bibliotecilor din tóte despărţĕmintele se va face în viitor statistică specială; altele au îmbrăţişat mai mult *cestiunĭ economice*, ér altele au întemeiat *fondurĭ cu menire culturală.* „Ne măgulim a crede“, ḑice raportul, „că acéstă mişcare culturală, constatată în despărţĕminte, nu va mai scădé, ci — judecând după cei doi anĭ din urmă — ea va cresce, trecênd în tóte colţurile teritoriului Asociaţiunii şi angajând pe toţĭ Românii de bine“.

Prin noua arondare, care s'a estins peste întreg teritoriul Asociaţiunei, s'a decis a-se organisa următórele despărţĕminte nouĕ: „Bran“, „Dobra“, „Lipova“, „Mara-

---

el sĕ ducă o viaţă comodă şi trândavă. Acésta apărea atât de inocent şi neprimejdios, încât mĕ amusa chiar, şi eu nu băgaiŭ de sémă momentul critic, când el începù sĕ decadă... Trândăvia sa fisică se transformà încet într'una morală. De acésta sunt vinovată eu. Eu nu trebuia sĕ las sĕ ajungă lucrul aşa departe, trebuia sĕ-l încuragiez şi sĕ-l înflăcărez, dér n'am priceput a-o face acésta. Protestele mele veniră prea târḑiu. După o căsĕtoriă de doi anĭ Grigorie Petrovicĭ s'a fost dat cu totul acestei vieţĭ, în care nu făcea alta, decât a durmi, a trândăvi pe canapea şi a mânca — o gróznică viaţă, care făcù din el un animal. Incet încet totul devenise pentru el indiferent. Şi când mai în urmă veniră aceste rude la el şi aduseră murdăriă şi scârbă în acéstă casă, el deja nu mai avea puterea de a se opune, nu, gândesce-ţĭ, el căḑù chiar sub influenţa lor. Trândăvia lui aduse cu sine, că şi eu devenisem pentru el indiferent, numai trândăvia...“

(Va urma.)

mureş", „Mercurea", „Nădlac", „Orade", „Şomcuta", „Tinca", „Torac", „Vêrşeţ", ér în viitor: „Arad", „Giula", „Sibou", „Sanislău-Carei" şi „Uióra". Tot atuncî s'a decis reorganisarea despărţămintelor: „Agnita", „Dej", „Treiscaune-Ciuc". Numĕrul total al despărţĕmintelor în 1899 a fost 42, socotind şi pe cele din nou înfiinţate. Dintre aceste au funcţionat şi au ţinut adunare cercuală 33 despărţĕminte.

Dela ultima adunare generală încóce s'au înfiinţat despărţĕmintele Panciova, Orade şi Torac şi s'a reorganisat despărţĕmêntul „Treiscaune".

Uniunea studenţilor latinĭ. Étă, după diarul „*Matin*", modul cum s'a înaugurat la Paris *Uniunea studenţilor latinĭ*:

Şedinţa inaugurală a „Uniunei studenţilor latinĭ" s'a ţinut în localul societăţilor savante. D-l Paul *Tissier*, fost preşedinte al Asociaţiei generale a studenţilor din Paris, ia loc la biurou asistat de d-l *Durand*, preşedintele Uniunei, şi de d-nii *Missir* şi *Ioaniu*, secretarĭ.

După espunerea scopului Uniunei, ai căreĭ „fiă-care membru se angajéză pe onóre *sĕ lupte, pe tóte căile cu putinţă, pentru orĭ-ce cestiune cu privire la vre-una din naţiunile latine*", făcută de Durand, Paul Tissier, într'o vibrantă alocuţiune, declară fundată „Uniunea studenţilor latinĭ". D-l *Zlotescu*, delegat al Ligei Române, declară, că aderă la opera tinerilor sĕĭ compatrioţĭ. D-l doctor *Negulescu* amintesce, că Uniunea latină a fost anunţată de mii de orĭ de Garibaldi, Victor Hugo, Manzini, şi dice după Schiller: „ceea-ce geniul promite, natura îndeplinesce tot-déuna". D-nii *Popescu-Pion* (România), *Jacchia* (Italia), *Cormon* (Francia), *Govez* (Portugalia) fac cele mai călduróse apelurĭ în favórea Uniunei.

In sfîrşit, după propunerea d-lui *Persico* (Italia), se hotăresce, ca primul congres sĕ se ţină la Roma în Septemvrie 1901.

SCIRILE DILEI.

9 (22) August.

Românii Macedonenĭ din Bitolia, Gopeşĭ şi Janina au făcut sĕ se celebreze servicii divine funebre pentru odihna sufletului regretatului Mihăileanu.

D-l Dimitrie Ollănescu, comisar general al României la Esposiţia Universală, a fost numit mare ofiţer al „Legiunei de onóre".

Partidă democrată maghiară în Cluşiŭ. Lunĭ s'ă înfiinţat în Cluşiŭ o „partidă democrată" într'o conferenţă la care au participat 60 de membrii. Incurênd se va ţiné şi o adunare de constituire.

Lucrările portului Constanţa, suspendate acum din motive economice, se vor relua la primă-vară, pe basa noului plan elaborat de d-l inginer-şef Saligny, directorul lucrărilor portului şi al docurilor. Până la primăvară se vor fixa tóte amĕnuntele noului plan.

Pentru masa studenţilor românĭ din Braşov, au intrat următórele darurĭ:

a) *D-l I. Maximilian* jun. (Stupinĭ) cotisăţia anuală pe 1900: *4 cor.*

b) In loc de cunună pe mormêntul regretatului Dr. I. David: *D l Dr. I. Bunea*, profesor, *4 cor.; D-na Ana Dr. Moga.* ***10 cor.***; *D-l Anton Puşcariu*, ***10 cor.*** — Sumele două din urmă s'au depus, conform dorinţii donatorilor, *la Fundaţiunea Valeriu Bologa pentru masa studenţilor.*

Priméscă nobilii donatorĭ cele mai vii mulţumite: *Direcţiunea şcolelor medii gr. or. române.*

Esundărĭ marĭ. Vinerea trecută, în urma unor ploi torenţiale, apa esundând pe la Petroşenĭ a ruinat drumul nou dela Surduc şi două podurĭ. Drumul este distrus pe o estensiune mai mult ca 700 metri. Linia ferată, ce duce spre Lupenĭ încă este spălată împreună cu trei podurĭ de fier. Comunicaţia spre Lupenĭ s'a întrerupt probabil pe timp de vre-o patru sĕptĕmânĭ. Drumul comitatens împreună cu aprópe tóte podurile sunt distruse. Trei mii de muncitorĭ minierĭ au rĕmas fără pâne. Pagubele se evaluézǎ la peste un milion.

„Omor din proprie apĕrare". Sub titlul acesta publică foile unguresci scirea, că în hotarul comunei *Sarcca* (lângă Becicherech) câţĭ-va studenţĭ ungurĭ făceau vênătóre de pasĕrĭ cu pusci „flaubert", când se pomeniră de-odată că le iese înainte 4 feciorĭ „valahĭ", cerêndu-le tutun. S'a iscat certă între ei şi venind lucrul la hărţuélă, unul din studenţĭ, *Barth* Bela, a împuşcat în abdomen pe unul din agresorĭ. — Óre aşa sĕ fiă?

Un cortegiu funebru arestat. Poliţia din Varşovia a sĕvîrşit dilele aceste un lucru rar în felul sĕu. Se făcea înmormêntarea unui măsar de 75 anĭ, care pe când trăia era bănuit, că se ocupă cu agitaţiunĭ socialiste. Cosciugul lui era urmat de vr'o 800 muncitorĭ, carĭ întonau imnurĭ socialiste. Ajunşĭ în cimiter, se pomenesc deodată, că-i încunjură poliţiştĭ şi Cazacĭ, ér comisarul de poliţiă îi declară pe toţĭ de prisonierĭ şi i-au condus pe toţĭ cei 800 în arest, unde stau şi acum.

Catastrofă pe liniă ferată. Din Sofia sĕ telegraféză, că la *Plevna* s'au ciocnit două trenurĭ. Doué-decĭ de ómenĭ au fost omorîţĭ şi rănіţĭ. Intre cei morţĭ se află şi inginerul Petrov, fratele fostului ministru de rĕsboiŭ bulgar.

Noul comandant al armatei sêrbescĭ. După cum se telegraféză din Belgrad, regele Alesandru a numit pe generalui Mihail *Strocskovicĭ* comandant al armatei în locul lui Milan.

Armata americană costă pe anul 1900—1901: 112,220.095 dolarĭ, pe când în 1895 ea costa 23.252,608 dolarĭ. In afară de acésta budgetul rĕsboiului cuprinde pensiunĭ pentru veteranĭ, carĭ pensiunĭ se ridică la 145.245,094 de dolarĭ. Acest budget e de două-orĭ mai mare ca budgetul Germaniei, care se ridică la 141.000,000 dolarĭ.

Rĕsboiŭ în China.

Lupte mari în Peking.

După cum am vĕdut şi erĭ, trupele aliate au trebuit sĕ lupte o di întrégă, pentru-ca sĕ pótă pĕtrunde în Peking. Fóia oficială rusésca publică o telegramă, ce a trimis'o vice-admiralul rus *Alexijev* din Tien-Cin prin Cifu, dicênd, că bombardarea zidurilor Pekingului a durat o di întrégă şi numai după-ce pórta rĕsăriténă a oraşului a fost aruncată în aer, trupele internaţionale au putut sĕ între în Peking.

Se dicea şi se credea la început, că aliaţii au cucerit uşor Pekingul. Acum însĕ admiralul engles *Bruce* telegraféză la Londra din Cifu, că, după isvor japones, o *parte a Pekingului era în flacărĭ* la 16 August. Pe strade *s'au dat lupte sângeróse* şi principele Yung a împedecat pe vĕduva împĕrătésă sĕ se refugieze. Aliaţii, dice telegrama, au împresurat şi bombardéză oraşul central, unde s'au retras Chinesii, desfăşurând o resistenţă desperată.

Tot din Cifu se telegraféză la Roma cu data de 18 Aug., că luptele continuau încă atuncĭ pe stradele Pekingului. Aliaţii au început sĕ bombardeze acele părţĭ ale oraşului, carĭ resistau încă.

Temerile lui Li-Hung-Ciang.

O telegramă trimisă din Shanghai la Bruxella spune, că Li-Hung-Ciang a făcut pregătirĭ de a merge în Peking. El a declarat consulilor, că se teme fórte mult, că *împĕrătesa şi principele Tuan vor organisa o mare rĕscólă anti-strĕină în interiorul Chinei.*

„Kleines Journal" din Berlin dice, că ministrul chines de acolo a primit o telegramă dela Li-Hung-Ciang în care se spune, că împĕrătésa şi curtea sunt în drum spre apus, mergênd în interiorul imperiului.

Mandarinii dau proclamaţii.

O telegramă din Hongkong, ce o publică „Daily Express" anunţă, că mandarinii din provinciile sudice ale Chinei au dat proclamaţii. Ei avertiséză puterile sĕ nu se folosésca de represalii contra guvernului şi poporului chines, ci sĕ se restringă la pedepsirea Boxerilor şi a funcţionarilor culpabilĭ. Déca s'a întêmplat acésta, sĕ i-se redea Chinei *viaţa naţională.*

Situaţia la Shanghai.

Scim, că Anglia vré cu orĭ-ce preţ sĕ se facă stăpână absolută în *Jangse*, al cărui cel mai însemnat punct este marele oraş comercial *Shanghai*. Puterile privesc cu ochĭ rei nisuinţele acestea ale Angliei şi au început sĕ ia mĕsurĭ contra lor. Dér nicĭ ameninţările lui Li-Hung-Ciang, nicĭ protestările consulilor, n'au împedecat pe Anglia de a transporta la Shanghai 2500 soldaţĭ.

Indată după acésta, Francia a urmat întocmai şi sub pretext de aşĭ apĕra stabilimentul sĕu din Shanghai, a debarcat acolo câte-va sute de matrozĭ francesĭ.

Procederea volnică a Angliei a făcut, ca celelalte puterĭ interesate sĕ dea instrucţiunĭ consulilor lor din Shanghai, a procede şi ei solidar şi a nu permite admiralului engles Seymour, ca singur el sĕ-şĭ aróge dreptul de a supraveghia mişcările flotei chinese din Jangse.

Luptă între Ruşi şi Chinesĭ.

Generalul rus *Orloff* anunţă cu data de 20 August, că la 14 l. c. Cazacii au părăsit Ashamele îndreptându-se spre Iaschki. Chinesii s'au opus înaintării lor. S'a început o lungă şi crâncenă luptă. Ruşii au păstrat ofensiva pe tótă linia. Séra, pe o furtună grózníca, Ruşii au atacat cu violenţă pe Chinesĭ, dér lupta a durat până nóptea, când Chinesii s'au împrăştiat. Ruşii au luat trecĕtórea Iaschki şi au ocupat Menduche. După spusele prisonierilor, Chinesii erau în numĕr de 7000 şi erau camandaţĭ de generalul Pas.

Plecarea lui Waldersee.

Comandantul suprem al trupelor aliate, mareşalul conte de *Waldersee*, a plecat alaltăerĭ cu statul sĕu major din Berlin spre China.

Luptele din Transvaal.

Scirile mai nouĕ anunţă, că într'adevĕr, generalul bur *Dewett* a provocat pe generalul engles *Baden-Powel* sĕ capituleze la Commandeneck. El însĕ a prins mai târdiu de veste, că garnisóna oraşului este mult mai numĕrósă de cum credea. Astfel *Dewett* a plecat spre miadă-nópte. El n'a putut fi urmărit de *Kitchener*, fiind-că era de-o mare mobilitate, cunoscea terenul şi putea sĕ mérgă şi nóptea, pe când Englesii erau siliţĭ sĕ umble numai diua.

*

Se mai anunţă din Londra, că două trupe micĭ de Burĭ, carĭ operéză în vecinătatea Johannesburgului, au respins avanposturile englese la Lachswald.

Generalul bur *Viljoen*, care se află în fruntea a 800 de ómenĭ, operéză la nordul Pretoriei.

*

Mareşalul *Roberts* telegraféză, că generalul *Hamilton* a ocupat Olifantsneck la 17 August. El a luat şi 2 tunurĭ.

Apel.

Presidiul despărţĕmêntului „Făgăraş" al Reuniunei învĕţătorilor gr. cat. din Archidiecesa de Alba-Iulia şi Făgăraş apeléză la marinimositatea On. public român şi la toţĭ sprijinitorii causei şcolare şi culturale, ca sĕ binevoiéscă a sprijini biblioteca susnumitului despărţĕmênt, prin donaţiunĭ în cărţĭ (opurĭ), foi, reviste ş. a., carĭ donaţiunĭ se vor chita cu mulţămită pe cale diaristică.

Donaţiunile sunt a se adresa d-nului Andreiŭ *Stroia*, înv. gr. cat. ca bibliotecar al despărţĕmêntului în Făgăraş.

Şinca-veche, 15 August 1900.

Ioan Pop,
preşed. despărţ.

Producţiunĭ şi petrecerĭ.

In Borgo-Prund se va da din partea *tinerimei studióse de pe valea Bărgăului* o producţiune teatrală împreunată cu petrecere de dans, Domineсă în 26 August n. 1900 în sala hotelului comunal. Inceputul la 7 óre séra. Intrarea: de persónă 2 cor., în familiă 1·60 cor. Venitul e destinat pentru ajutorarea copiilor sĕracĭ dela şcóla fundaţională de aci. Oferte se primesc cu mulţămită. Trenul sosesce în loc la 2 óre d. m.

Programa: Cinel-Cinel, comediă cu cântece într'un act, de V. Alexandri, jucată de d-nii şi d-rele: Cons. Flămînd, Leontina Beşa, Regina Lazar, Eug. Hanganuţ, Emil Mureşan. NB. Inainte de teatru se vor preda mai multe producţiunĭ declamatorice din partea unor domnĭ şi domnişóre. După producţiune va urma joc.

*

Tinerimea româna din Zlatna invită la producţiunea teatrală împreunată cu declamaţiunĭ, ce o va arangia Marţĭ în 15 (28) August 1900 în pavilionul de vară al ospĕtăriei comunale. Inceputul la 8 óre séra. După producţiune joc. Intrarea: de persónă Locul I 2 cor. 50 b., locul II 1 cor. 50 b. locul III 1 cor. Venitul curat e destinat în folosul celor 2 biserici române din loc. Suprasolvirĭ şi oferte se primesc şi se vor cuita pe cale diaristică. Mâncărĭ şi beuturĭ în preţ moderat. Bilete de întrare se pot căpĕta la d-l notar Iuliu V. Albini şi séra la cassă.

Programul: 1) „La oglindă", poesiă de G. Coşbuc, predată de d-şóra Neti Cristea. 2) „Dormĭ iubito", poesiă de A. Vlăhuţă, predată de d-l Ioan Montani. 3) „Sóre cu plóie", comediă întrun act de Iosif Vulcan.

*

Tinerimea română din Zêrneştĭ invită la producţiunea teatrală împreunată cu dans, ce se va ţiné Marţĭ, în 15 (28) August 1900, în sala scólei române din loc. Inceputul la órele $7^1/_2$ séra. Preţul întrărei: la bunăvoinţa P. T. public. Venitul curat este destinat pentru „Reuniunea de înmormêntare", ce se va înfiinţa. NB. Ofertele marinimóse se primesc cu mulţămită şi se vor publica.

Programa: 1) Cuvênt de deschidere. 2) Róta morii, de G. Coşbuc. 3) Despot Vodă, (Act. II. Tablou II.), dialog de V. Alexandri. 4) Iţig gândesce, de Th. Speranţă. 5) Teatru, Trei Doctorĭ comediă într'un act, localisată din l. germană de d-na Virginia A. Vlaicu. După producţiune urméză dans.

ULTIME SCIRI.

Viena, 21 August. Regele României va sosi în 29 l. c. incognito în Viena, de unde a doua di va face o visită monarchului Francisc Iosif la Ischl, ér în 31 August va merge prin München la Ragaz.

Londra, 21 August. Ambasadorul chines de aicĭ afirmă, că împĕratul şi împĕrătésa au fugit din Peking înainte de ce trupele aliate au întrat în capitală.

Shanghai, 21 August. Impĕratul şi împĕrătésa sunt la 60 milurĭ spre vest dela Peking şi stau sub scutul prinţului Tuan.

Capetown, 21 August. *Dewett* şi *Delarey* au apărut la 20 chlm. dela Pretoria. Ei s'au dus spre nord-ost peste Hebron.

Taku, 22 August. Impĕrătésa vĕduvă, care a luat cu ea 50 milióne tael şi a fugit, este urmărită de cavaleria japonesă. Aliaţii au pĕtruns în palatul imperial.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Dela „Tipografia A. Mureşianu“ din Braşov,

se pot procura următórele cărţi:

Cărţi pentru comercianţi şi funcţionarĭ de bancă:

Idei fundamentale în economia politică de *Ioan Socaciu*, vechiŭ profesor la scólele com. r. din Braşov. Preţul 65 cr.

Procent, Promil, Interese şi Teoria conturilor curente de *I. C. Panţu*. Arată calcularea intereselor pe anĭ, pe lunĭ şi pe dile într'un mod practic; sunt maĭ multe esemple esplicate amĕnunţit. Preţul 40 cr. (+ 3 cr. porto.)

„Curs complet de corespondenţa comercială“ de *I. C. Panţu*. Conţine modele de circulare, scrisorĭ de informaţiunĭ, recomandaţiunĭ şi acreditive; scrisorĭ în comerciul cu mărfurĭ, comisiune şi spediţiune; cestiunĭ cambiale, afacerĭ cu efecte, monede, cupóne etc. Preţul 1 fl. 60 cr.

Un capitol din *Contabilitatea duplă* de *I. C. Panţu*, prof. la şcóla comerc. superióră din loc. Tractéză principiile contabilităţiĭ duple ilustrate cu diferite esemple, pe carĭ studiindu-le cu atenţiune, póte orĭ şi cine sĕ înveţe ţinerea socotelelor în economia proprie şi în afacerile comerciale. Preţul 50 cr. + 5 cr. porto.

Al doilea capitol din contabilitatea duplă, de *I. C. Panţu*. Acéstă nouă broşură conţine: *afacerile de credit cambial şi afacerile de bancă*. Preţul broş. 2 coróne (+ 10 banĭ porto).

Cursul la bursa din Viena.

Din 21 August 1900.

Renta ung. de aur 4%	115.20
Renta de coróne ung. 4%	90.50
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	120.40
Impr. căil. fer. ung. înargint. 4½%	99.10
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	116.20
Bonurĭ rurale ungare 4%	90.75
Bonurĭ rurale croate-slavone	93.—
Impr. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tiseĭ şi Seghedin	139.—
Renta de argint austr.	97.60
Renta de hârtie austr.	97.20
Renta de aur austr.	116.65
Losurĭ din 1860.	135.50
Acţiĭ de-ale Bănceĭ austro-ungară	17.02
Acţiĭ de-ale Bănceĭ ung. de credit.	682.—
Acţiĭ de-ale Bănceĭ austr. de credit.	662.50
Napoleondorĭ	19.30
Mărcĭ imperiale	118.22½
London vista.	242.75
Paris vista	96.22½
Rente de coróne austr. 4%	97.75
Note italiene	90.40

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Preţul abonamentuluĭ este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe treĭ lunĭ	3 fl. —
Pe şése lunĭ	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România şi străinătate:

Pe treĭ lunĭ	10 fr.
Pe şése lunĭ	20 fr.
Pe un an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	2 fl. —
Pe şése lunĭ	1 fl. —
Pe treĭ lunĭ	50 cr.

Pentru România şi străinătate:

Pe an	8 francĭ.
Pe şése lunĭ	4 francĭ.
Pe treĭ lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se fac maĭ uşor şi maĭ repede prin mandate poştale.

Domnii carĭ se vor abona din nou, sĕ binevoiéscă a srcie adresa lămurit şi a arăta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazeteĭ Transilvaniei“.

Sz 5097—1900.
tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint tlknyvi hatóság, közhirré teszi, hogy Argaseala Stefan csődtömegéhez tartozó ingatlanok eladása iránti birói árverési ügyben a brassói kir. törvényszék (a hosszufalusi kir. járásbiróság) területén lévő és a türkösi 669. sz. tjkvben A † alatt foglalt 1322 és 1323 hrsz. ingatlanra az árverest 654 koronában, ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1900. évi szeptember hó 15-ik napján d. e. 9 órakor** Türkös község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a birósághál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1900 évi julius hó 12-én.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság. 1—1. 1060